

Казус №

Силовата бригада на *О.Х.* от К. район на Москва завоювала силни позиции в страната си и от края на 90-те години на миналия век започнала да изнася капитали. В Кипър и Малта нейни представители регистрирали офшорни фирми с внушителен капитал.

От тогава е интересът и към българското Черноморие. Имайки предвид ограничения ресурс на големите български предприемачи, емисари на *О.Х.* предложили на *П.Т.*, който изпитвал сериозни финансови затруднения, да започнат съвместна строителна дейност в Южното Черноморие, като финансирането се извършва кеш, без каквито и да са банкови преводи. Между *П.Т.* и упълномощено от *О.Х.* лице било постигнато споразумение за начина на реализиране на печалбата от страна на *О.Х.* В България се знаело, че *П.Т.* има силна протекция и необезпокояван от държавните органи развивал предприемаческата си дейност.

Дни след падането на правителството в България, на аерогара С. бил задържан гражданинът на страна от ОНД със сума от 500 хил. недеklarирани евра в пътната му чанта. *Владимир Ал. Денисов* не дал обяснение и поискал адвокатска помощ. Образувано било досъдебно производство, като първоначалната мярка за неотклонение „задържане под стража“ въззивният съд изменил на „гаранция“ в размер на 300 хил. лв.

Сумата по гаранцията била внесена незабавно чрез адвоката и обвиняемият останал в хотел в гр. Б. със забрана да напусне пределите на страната.

Владимир Ал. Денисов представлявал особен интерес за българските власти поради честите посещения на България по маршрута Кипър – България. С използването на без надлежно разрешение СРС било установено, че влиза в страната по дежурството на един и същи митнически екип и без митническа проверка. Имало записи на разговори на *П.Т.* и заснето предаване на крупни суми пари. Оперативната разработка в ГДБОП.

Съдът осъдил *Вл. Денисов* по чл. 242, ал. 4 НК на 3 г. лишаване от свобода с приложение на чл. 66 НК.

ВКС намалил размера на наказанието на 2 г. и 6 м. лишаване от свобода и изпитателен срок от 3 г.

При вътрешна ревизия на „знакови“ дела в ГДБОП през 2013 г. било установено, че за едно от мероприятията по преследването на *Вл. Денисов* имало разрешение на съда за използване на СРС. Събраните от СРС доказателства изменяли съществено фактическата обстановка, както и правната квалификация на деянието. Имало достатъчно доказателства за привличане към наказателна отговорност на *П.Т.* и други двама негови приближени.

Всички материали били представени на окръжната прокуратура в гр. Б. от ръководството на ДАНС.

Въпроси:

1. Каква е правната квалификация на деянието с оглед на изложената в казуса фактическа обстановка?
2. Кое е било основанието за привличане на обвиняемия по чл. 242, ал. 4 НК и съответно за осъждането на *Вл. Денисов* по този текст?

Иван Иванов / 15.02.2013 г.

3. Кое е било основанието на прокурора, участвал в първоинстанционния съд, да не подаде протест против присъдата?
Имало ли е правно основание за протестиране на присъдата?
 4. Какви действия може да предприеме прокурорът след представяне на материалите от ДАНС?
Обосновете вашата теза.
-
-

Казус №

Инж. Христо Христов, дългогодишен работник в Коми – автономна република на бившия Съветски съюз, изнесъл през 1997 г. от Русия спечелените рубли, с равностойност на 250 хил. щатски долара и ги внесъл в банка в Кипър. Наскоро заедно с приятеля си Димитър Иванов регистрирали на острова офшорна фирма с предмет на дейност „туристически услуги”.

Остров Кипър бил посещаван от българи, търсещи работа и други, които припечелвали с кражби и просия. Желанието за бързо забогатяване мотивирало Христов и Иванов да разширят дейността си чрез създаване на схема за трафик на хора от България с цел сексуална експлоатация. Привлечена била и Вероника Петева, изпълнителен директор на туристическа агенция в гр. П., със задача да набира и изпраща жени в Кипър.

С оглед за по-голяма сигурност, Христов и Иванов нямали контакт с проституиращите. За тях работели Петър Петров, Стефан Стефанов и Васил Танев, които лично предавали парите, вземани от жените, на Христов и Иванов, след като ги окрупнявали.

Христо Христов и Димитър Иванов давали парите на известния в миналото български спортист Х., който ги внасял в своя банкова сметка в Кипър. Предварително между него, Христов и Иванов били сключени фиктивни договори за заем. За услугата спортистът Х. задържал 15%, а останалите суми превеждал по банкови сметки на Христов и Иванов в България, в които и двамата имали и законно придобити пари.

Парите, които двамата натрупали за една година, били инвестирани в арендуване и закупуване на земя в Добруджа. Двамата отчитали условията за печелене чрез данъчните облекчения за земеделските производители, трудното установяване на вложените средства и направените разходи, както и възможността да се кандидатства за субсидии по Европейски програми.

Честите преводи по банковите сметки на Христов и Иванов от страна на спортиста Х., за когото в България се знаело, че дълго остава без треньорски ангажименти и слухове, че дълго време живее със заеми от българи, събудило подозрение, че се занимава с нелегитимна дейност и банката уведомила прокуратурата.

Въпроси:

1. Каква правна квалификация може да се даде на извършените деяния от всички представени в казуса лица, извършени самостоятелно и задржно?
Определете техните признаци.
2. Какви процесуални действия трябва да извърши прокурорът, на когото са предадени материалите от неговия ръководител.
Представете поредността на процесуалните действия, които трябва да бъдат извършени:
 - а) до образуване на досъдебното производство;
 - б) след образуване на досъдебното производство.
3. Какво е правното значение на сключените договори за заем?

Кон. Делова книга - 17.07.2013.

Казус №

Касационното производство е образувано по протест на Софийска апелативна прокуратура срещу въззивно решение на САС по внохд, с което е потвърдена присъдата на Софийския окръжен съд по нохд от 2009 г., с която подсъдимите *Димитър Димитров*, *Мария Хлебарова* и *Велин Пеев* са признати за невиновни по чл. 321, ал. 2, във вр. с ал. 3, т. 2, във вр. с чл. 93, т.б. „а” и т. 20 НК, както и от обвинението по ал. 242, ал. 1, б „в” във вр. с т. 20, ал. 2 НК, и са оправдани.

В протеста са посочено две касационни основания-тези по чл. 348, ал.1, т. 1 и 2 НПК с искане: отмяна на протестираното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

Съдебните актове – на първоинстанционния и въззивния съд, са постановени при неизменена фактическа обстановка: тримата подсъдими са митнически служители, обвинени, че *Д. Димитров* е обрзувал и ръководил ОПГ, а другите двама са участвали в групата, създадена с цел контрабанда. Обвинението поддържало, че *Д. Димитров*, като началник на отдел „Митнически режими и процедури” към митница К., съзнателно възлагал проверките през периода 1 септ. 2006 – 30 окт. 2006 г. на „подходящите” служители *Мария Хлебарова* и *Велин Пеев*. По време на съдебното следствие пред първоинстанционния съд било установено, че между *Д. Димитров* и *М. Хлебарова* имало по-тясна връзка, но без доказателства за престъпно сътрудничество, докато *Велин Пеев* имал и значителни проблеми с *Д. Димитров*.

В касационния протест, както и във въззивния протест се твърдяло, че ако първоинстанционният и въззивният съд били направили по-задълбочен и всестранен анализ на доказателствения материал, то непременно е трябвало да се приеме, че е извършено престъплението, за което са обвинени.

Въпроси:

1. При изложената фактическа обстановка може ли да се даде правна квалификация за престъпление по чл. 321 НК?
2. Кое може да бъде слабото място при решаване на въпроса за извършено престъпление по чл. 321 НК?
3. Достатъчно ли е да се свържат служебното положение на обвиняемите, респ. подсъдимите и факта, че контрабандата е ежедневие на митниците?
4. Може ли чрез протеста и становището на прокурора в касационното производство да се иска подмяна на върешното убеждение на предходните съдебни състави, отнасящи се до предмета на доказване?
Касационният съд има ли правомощия да приема нови фактически положения?
5. Какви процесуални действия бихте предприели Вие, като:
 - а) наблюдаващ прокурор;
 - б) прокурор, участващ във въззивното, респ. касационното производство?

Прокурор *матр. 1.5.07.20/2*